

Nr 217.

Av herr **Poppius m. fl.**, om skrivelse till *Kungl. Maj:t* angående beredande av stöd åt den inhemska fröodlingen.

Under de gångna krisåren har den svenska jordbruksnäringens idkare haft tillfredsställelsen att erfaras, hurusom statsmakterna på allt sätt bebjärtat den inhemska fröodlingens stora betydelse för vårt lands jordbruk. Viktiga åtgärder hava från statens sida vidtagits för att befrämja denna odlingsgren, som också tack vare detta betydelsefulla omhuldande nått en sådan grad av utveckling, att den borde kunna mäktigt bidra till vårt lands självförsörjning.

Med allvarligt bekymmer måste emellertid konstateras, att vårt lands fröodling genom omständigheternas makt börjat glida in i ett krisläge, som kan bli ägnat att hota denna jordbruksnäringens sunda utveckling, om icke effektiva åtgärder i god tid vidtagas för bevarande av dess fortbestånd. Det kan nämligen icke fränkommas, att det livliga intresse, som inom vårt jordbruk upparbetats för arealers avsättande till fröodling, fått en allvarlig knäck genom de möjligheter till framgångsrik konkurrens på den svenska marknaden, som främmande fröproducerande länder äga på grund av bristande statskontrollen över importen på detta område. De erfarenheter, som våra inhemska fröodlare i detta hänseende fått göra under de senaste åren, ha varit allt annat än ägnade att verka stimulerande på deras odlingsintresse.

Genom frånvaron av ett betryggande stöd för den inhemska fröodlingen har den främmande konkurrensen med sina i många fall långt underlägsna frövaror i förhållande till de svenska kunnat med framgång utnyttja de nuvarande förhållandena för att ånyo vinna försprång framför den inhemska produktionen på detta område. Våra inhemska producenter hava på grund av denna ohejdade konkurrens utifrån sett sina avsättningsmöjligheter inom det egna landet till väsentlig grad reducerade, om ej rent av helt avstängda, och hava de på grund av rådande exportförbud ej heller haft några möjligheter att med sitt odlingsöverskott förskaffa sig kompenstation

för sina odlingskostnader på utländsk marknad. Följden härav har också redan börjat visa sig, i det att betydande arealer, som hittills utnyttjats för fröodling, icke komma att i fortsättningen vara att påräkna för sådan odling, därest icke skyndsamt åtgärder vidtagas för att råda bot på de nämnda missförhållandena.

Visserligen torde tull- och traktatkommittén även hava frågan om tullskydd för den inhemska fröodlingen under sitt övervägande. Men då det enligt vår uppfattning är av den allra största betydelse för hela vårt lands jordbruk, att ett skyndsamt ingripande från statens sida sker i syfte att stödja den inhemska fröodlingen i dess för närvarande ytterst betryckta läge, torde det icke vara tillrådligt att utan vidare åtgörande avvakta resultatet av den ifrågavarande kommitténs utredning i ämnet.

På anförda grunder få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga skyndsammast utredning angående vilka åtgärder, som kunde anses erforderliga för att åt den inhemska fröodlingen skänka det stöd, som den för sitt fortbestånd oundgängligen kräver, samt att Kungl. Maj:t därefter ville för riksdagen framlägga de förslag, vartill en sådan utredning kan giva anledning.

Stockholm den 20 januari 1921.

	<i>Dan. Poppius.</i>	
<i>Richard Hermelin.</i>	<i>Arvid Lindman.</i>	<i>P. Nilsson</i> i Bonarp.
<i>David Norman.</i>	<i>Carl Arv. Andersson.</i>	<i>John Jönsson.</i> Boa.
<i>J. Clemedtson.</i>	<i>C. A. Björkman,</i> Långhem.	<i>P. M. Olsson.</i>
<i>Joh. G. Svensson.</i>	<i>A. W. Gustafsson,</i> Kasenbergs.	<i>Karl Magnusson,</i> Skövde.
<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Carl Hederstierna.</i>	<i>Ax. Sundling.</i>
<i>Nils Svensson,</i> Långelanda.	<i>Torst. Thorsell.</i>	<i>Edvard Lithander.</i>
<i>Sven Persson,</i> Fritorp.	<i>K. A. Westman</i> i Brobygård.	<i>P. S. Hedlund.</i>